

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET SLAPENDE GEBEENTE

(THE DREAMING OF THE BONES-1919)

Toneelspel in één bedrijf

door

W.B. Yeats

Vertaling: Josephine Soer

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 2034

Personen:

3 muzikanten (maskerachtig geschminkt.)

een jonge man

een vreemdeling (met masker)

een jong meisje (met masker)

Leeg toneel met achterdoek waarop eventueel een schetsmatig landschap met bergen en luchten te zien mag zijn. Er komt eerst één muzikant op en dan de twee anderen; de eerste gaat staan zingen terwijl de twee anderen op hun plaatsen gaan ~~zitten~~ staan. Daarna gaan alle drie zitten tegen de achterwand, waar hun instrumenten al liggen, een trommel, een cithar en een fluit.

1e muzikant : (of alle drie, zingen)

Wat klopt mijn hart zo snel

ging daar een schaduw langs?

Ik zag het toch zopas,

wie liep daar op het gras?

Wat vagebond loopt hier zo laat?

De oude schrijvers zeiden al

dat vreemde dromen komen

vanuit het dodendal.

Zo menig nacht komt het mij voor

dat alles om mij heen

vervuld is van een geestenkoor.

Zij komen over de heuvels

zij voeren hartstocht mee en haat,

zij zijn als wijn, robijn van kleur

gevat in roemers van agaat.

(De drie muzikanten zijn nu gezeten bij de instrumenten, de eerste muzikant spreekt.)

1e muzikant : De zon komt weldra op en de maan is bedekt. Het kleine dorpje Abbey is eveneens bedekt. Het smalle ~~pad~~ platgetreden pad, dat loopt van de witte weg naar de abdij van Corcomroe is bedekt; en de heuvels staan daar als een cirkel van agaat.

Ergens tussen de groterotsen in het gras schreeuwen vogels hun eenzaamheid uit. Zelfs het zonlicht kan hier eenzaam zijn,

ook op een hete middag is het eenzaam. Ik hoor een voetstap.....

Een jonge man met een lantaren komt hierheen.

Het lijkt me een visser uit Aran, want hij draagt de kleren uit die streek.

Hij struikelt, hij is moe en hoor, hij bidt.

(Een jonge man komt op, biddend in het Iers.)

Wéér roepen de vogels van de eenzaamheid,

maar nu cirkelen ze om onze hoofden; en nu zijn ze neergestroken op de grijze stenen in het Noord-Oosten.

(Een vreemdeling en een jong meisje, gekleed in costuums uit vroeger dagen, komen op. Zij dragen helden-maskers.)

Jonge man : (lantaren omhoogheffend) Wie is daar? Ik kan niet zien, wat jullie zijn. Kom in het licht.

Vreemdeling : Wat heb je te vrezen?

Jonge man : Waarop sluip je hier door het donker? (meisje blaast de lantaren uit.) De wind heeft mijn lantaren uitgeblazen. Waar zijn jullie? Ik zag de omtrek van twee hoofden tegen de hemel, nu ben ik ze kwijt, maar je hebt gelijk, ik heb hier niets te vrezen, en bovendien, ik heb geen keus ik ben aan jullie overgeleverd nu mijn lantaren is uitgegaan.

Vreemdeling : Heb je gevochten in Dublin?

Jonge man : Ik was in het postkantoor en als ze me grijpen word ik tegen de muur gezet en doodgeschoten.

Vreemdeling : Heb je een schuilplaats, heb je een plan of een vriend, die naar je toe zal komen?

Jonge man : Ik moet gaan liggen wachten op de rotsen tegen zonsopgang en goed opletten totdat er een boot met luiken bespannen, een boot uit Aran binnenvalt bij Muckanish of op de rotsige kust onder Finvara, maar ik zou mijn nek breken als ik daar nu alleen in het pikdonker naar toe strompelde.

Vreemdeling : Wij kennen de paden van de schapen en alle schuilplaatsen in de heuvels en wij weten ook dat zij vroegerdagen betere schuilplaatsen hadden.

Jonge man : Je bedoelt zeker, dat ze betere schuilplaatsen hadden vóóordat die Engelse rovers de bomen kaptten of in brand staken uit angst dat onze eigen mensen beschutting zouden vinden. Wat is dat voor geluid?

Vreemdeling : Een oud verdwaald paard.
Het heeft de hele nacht al rondgedoold.

Jonge man : Ik dacht dat het man en paard waren. De politie zwermt over alle wegen. Tijdens de laatste opstand vond ieder van ons het afschuwelijk om te schieten op soldaten, die alleen maar hun plicht deden en niet van ons ras waren, maar als een man geboren is in Ierland en van ons vlees en bloed, als zó iemand stelling neemt tegen ons.....